

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS)

For Griffonrasene

Griffon Bruxellois: FCI rasenr:80 **Griffon Belge:** FCI rasenr:81 **Petit Brabançon:** FCI rasenr:82
Gruppe: 9

Illustrasjon lånt fra Svenska Kennelklubbens Hundraseguide

Versjon 1

(Gyldig t.o.m. juni 2018)

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Generelt	4
Rasens historie; bakgrunn og utvikling.....	4
Rasens populasjon	6
Mål og strategi.....	9
Helse	9
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen.....	9
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter.....	10
Prioritering.....	12
Mål og strategi.....	12
Dagens Avlsretningslinjer for rasen:	13
Bruksegenskaper	13
Mål og strategi.....	14
Atferd og mentalitet	14
Mål og strategi.....	15
Eksteriør	15
Mål og strategi.....	17
Oppsummering	17
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål.....	18
Vedlegg	Feil! Bokmerke er ikke definert.

Innledning

Dette dokumentet er en første versjon av en norsk RAS-rapport for rasene Griffon Belge, Griffon Bruxellois og Petit Brabançon. Heretter brukes fellesnavn Griffon, da rasene er like bortsett fra pelstype og farge.

Arbeidet er utført av Arbeidsutvalget i løpet av våren/sommeren 2016, med justeringer ut i fra NKKs tilbakemeldinger mars 2017. Siste revisjon ble gjort i juni 2017.

Dokumentet inneholder mål for rasen og en gjennomgang av eksisterende avlsretningslinjer.

Vi har brukt Agria's statistikk fra Sverige som et foreløpig faktagrunnlag i vår vurdering av helse.

Statistikk og opplysninger i Dogweb har også vært et viktig faktagrunnlag for våre vurderinger.

Tegningene på forsiden av dokumentet er lånt fra SKK (Svenska kennelklubben) Raseoversikt. FCI- rasestandard tegninger av Griffonrasene er ikke brukt, da disse har kupert hale)

Det er ønskelig med en revidering av denne utgaven senest i starten av 2018.

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Griffon Bruxellois omtales ofte som en liten, rød hund med karakteristisk bart og skjegg, noen kaller den også "apehund". Ordet griffon betyr skjeggete hund, derfor heter ikke glatthårsvarianten "griffon" i FCI.

Den har et skøyeraktig utseende som ofte vekker humoristen i den som ser rasen for første gang. I tillegg er den meget livlig og glad med mye positiv energi.

Den første rasestandard for Griffonrasene (Griffon Bruxellois, Griffon Belge og Petit Brabançon) ble skrevet i hjemlandet Belgia på 1880-tallet, og i 1883 fikk de egne klasser på hundestillinger i landet. Det hevdes at hunder av schnauzertype, smousje, har forekommet i flere århundrer tidligere. At Belgia er opprinnelseslandet fremgår av rasenavnene Bruxellois (fra Brussel) og Griffon Belge (belgisk). Den korthårede varianten som etter hvert dukket opp (etter innkryssing av mops) fikk navnet Petit Brabançon (liten brabant). Brabant er et område i Belgia.

Innkryssing av andre raser skal ha skjedd også etter 1883, det finnes dokumentasjon på at både yorkshireterrier og mops ligger bak navngitte hunder. Dagens griffon har altså en brokete forsamling av forfedre. Foruten mops og yorkshireterrier kan man med stor sikkerhet fastslå at King Charles Spaniel også er involvert. Dette synes ved at en del uønskede detaljer fremdeles dukker opp som f. eks. mykt hår på hodet, tunge lepper, rynker eller folder i hode eller ansikt, toppet skalle og sammenvokste tredeputer (s.k. webfoot). Innkryssing av mops gjorde at korthårede eksemplarer etter hvert begynte å dukke opp i kullene, likeså den sorte fargen. Den korte, godt tilbakelagte nesen, den oppsvingte underkjeven og den varme, røde fargen som er så ettertraktet kan vi nok takke King Charles Spanielen for, den har altså ikke bare bidratt med defekten webfoot.

Rasen var i en periode svært populær i Belgia, ikke minst var den favoritt hos dronning Astrid. Etter første verdenskrig skal det ha vært registrert rundt 5000 griffontisper i landet. Senere ble det besluttet at webfoot skulle være en diskvalifiserende feil, og alle hunder fra linjer med webfoot ble forbudt brukt i oppdrett av rasen. Følgene ble katastrofale, og rasen var ved slutten av andre verdenskrig nærmest utryddet i hjemlandet.

Heldigvis hadde britene tidligere fått øynene opp for Griffonens sjarm, og mange hunder ble sendt over kanalen allerede fra slutten av 1880-tallet. Engelskmennene gjorde heller ikke feilen å diskvalifisere hunder med webfoot, og hengivne oppdrettere lyktes å redde rasen gjennom krigsårene. Det er i dag hovedsakelig hunder av britisk opprinnelse som ligger bak "griffonstammene" i resten av verden, Belgia inkludert.

Vel 100 år etter rasens offisielle tilblivelse kan man fastslå at Griffonen fremdeles er svært ujevn i type, noe som primært må skyldes dens mangfoldige opphav. Rasen er relativt sjelden. Det ble registrert 153 valper til sammen i Norge for de tre rasene i 2014, tilsvarende 132 valper totalt i 2015. Petit Brabançon har i dag høyest registreringsantall, tidligere var Bruxellois mest utbredt. Alle tre rasevarianter tilhører gruppe 9, selskapshunder, innenfor FCI. Raseklubb er Norsk Miniatyrhundklubb.

Alle tre raser kan krysses med hverandre, og fødes i samme kull. I engelskspråklige land går alle tre varianter under navnet Griffon Bruxellois (i USA Brussels Griffon).

Tidligere ble haler og ører kupert, dette er ikke lenger tillatt i Europa. I USA kuperes fortsatt både hale og ører.

Belgia har tidligere innført restriksjoner på kryssing mellom rasevariantene. I Norge tillates krysning mellom rasevariantene, for å unngå redusere en allerede smal genpool. Det arbeides for øvrig for å oppheve disse restriksjonene i Belgia, blant annet av hensyn til genpoolen.

Overordnet mål for rasen

Vi ønsker å beholde og videreutvikle den sunne, friske og tiltalende selskapshunden som Griffonen er. Basert på dette formuleres det overordnede målet som:

Å få en bedre oversikt over rasens helsetilstand gjennom en større helseundersøkelse. Med et bedre faktagrunnlag vil vi med større sikkerhet se hvilke utfordringer vi står over for, og vi vil kunne lage nye og mer presise delmål for videre avlsstrategi.

Rasens populasjon

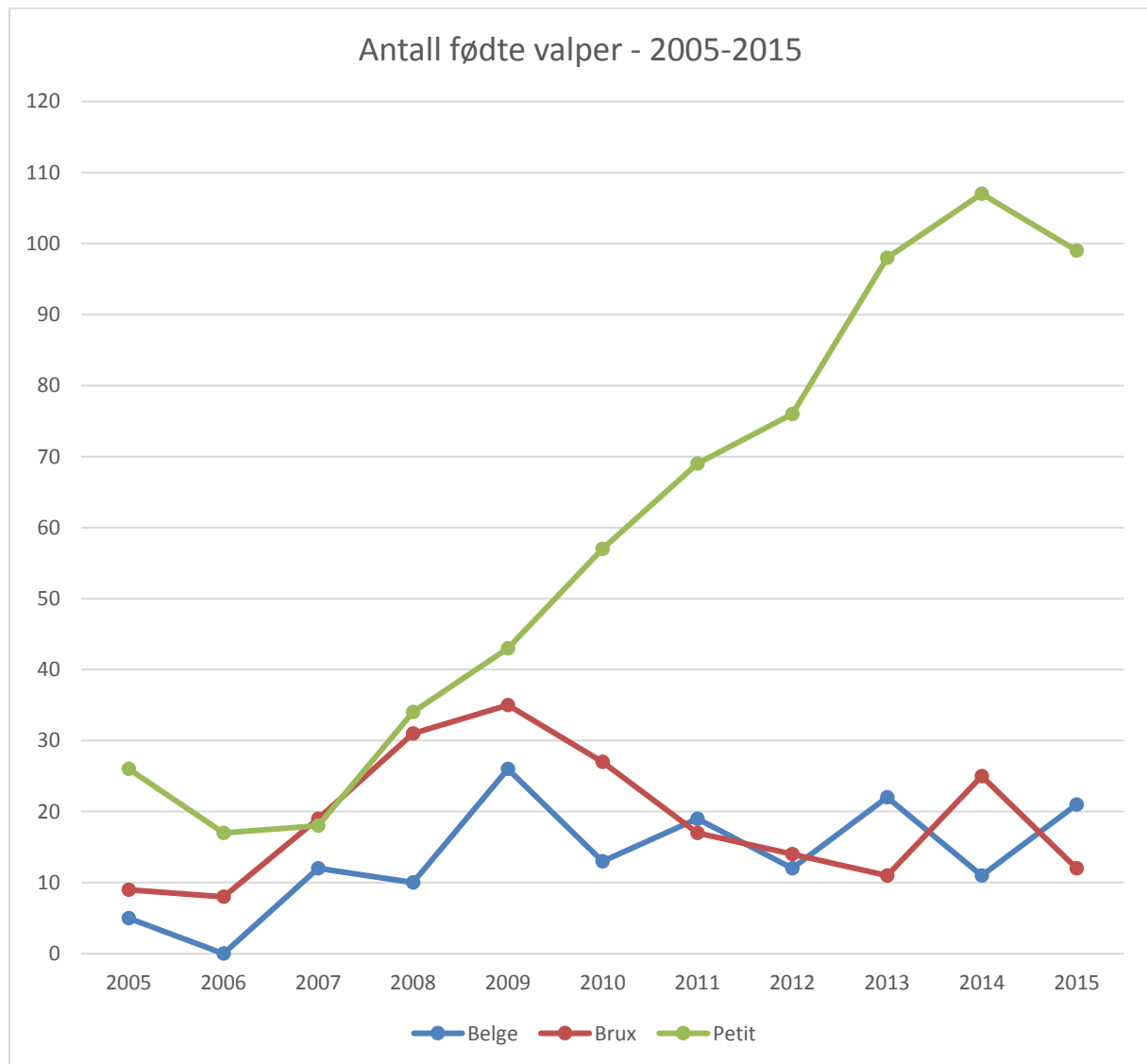
Populasjonsstørrelse

Tallene under er hentet fra DogWeb, og gjelder kun norskfødte hunder. Arbeidet med grafer/statistikk er utført av Leif Mangor Aarsand, samt Avlskonsulent/Veterinær hos NKK.

Griffon har i utgangspunktet en begrenset genpool. Da rasen ble definert var det 21 tispelinjer og (6 eller 8 hanner, i dag er noen av disse linjene regnet som ikke eksisterende lenger.

Fødselstall for 2014 og 2015:

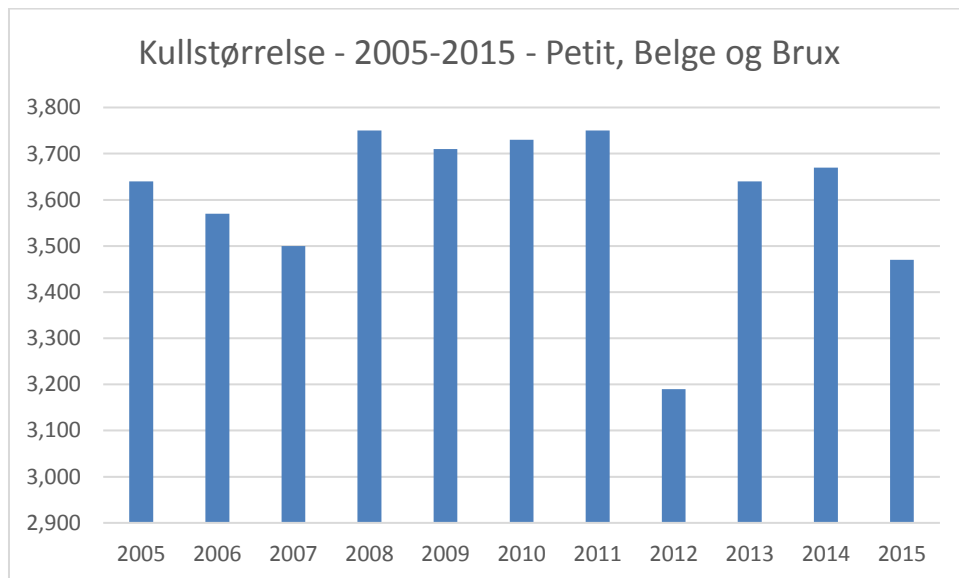
Griffon Belge	11	21
Griffon Bruxellois	25	12
Petit Brabançon	117	99

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Grafen er basert på tall fra DogWeb.

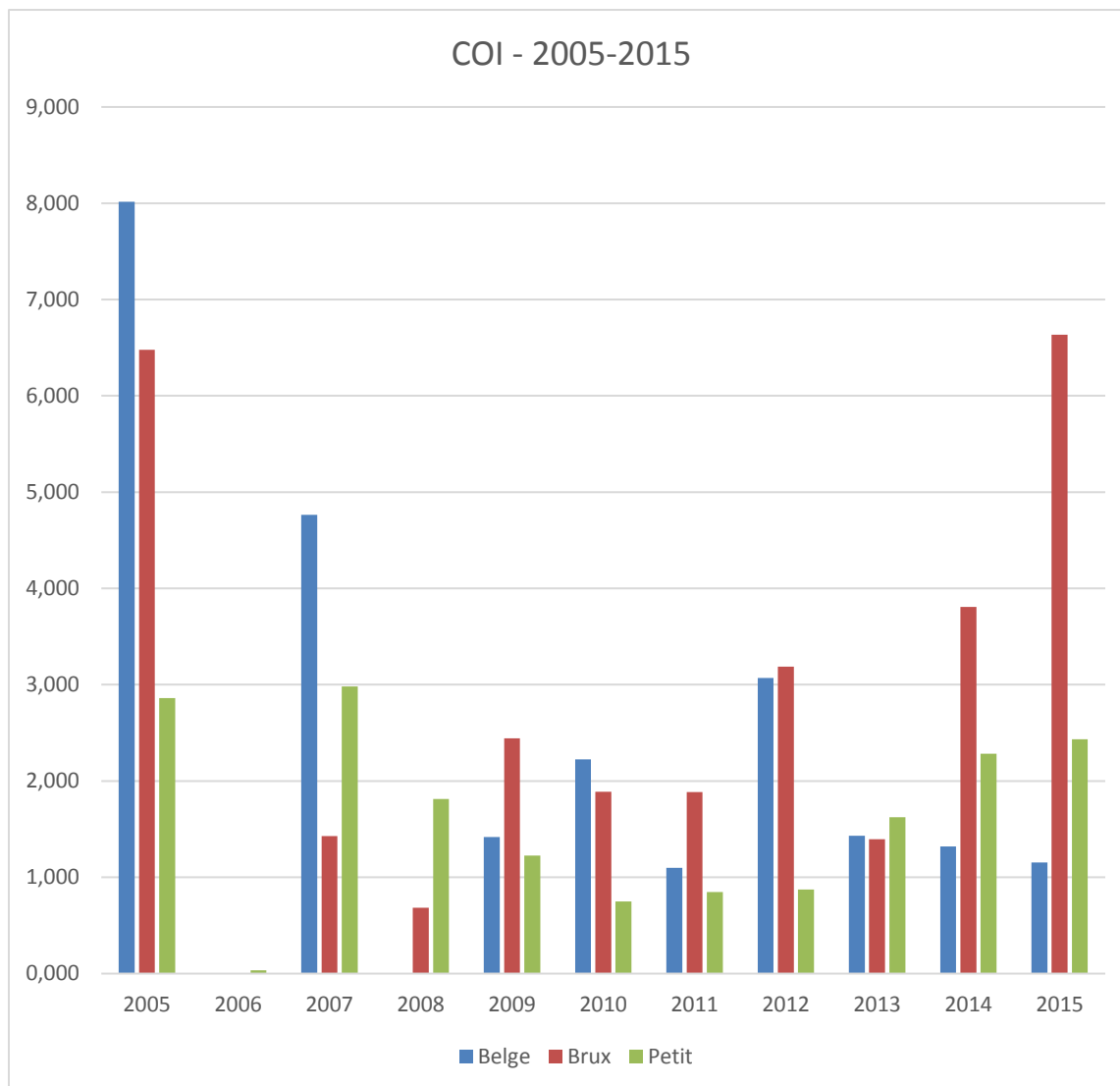
Variasjonen i kullstørrelse er fra en til åtte valper, vi har eksempler på at ni er født men åtte lever. Det vanligste er fra tre til fem valper pr kull.

Innavlsgrad

Grunnlaget for beregningene er hentet fra DogWeb, som regner 5 generasjoner. Det hadde vært ønskelig med flere generasjoner som beregningsgrunnlag, faren er at tallene blir kunstig lave. Vi har også en utfordring i at de tre rasevariantene ofte fødes i samme kull, dette gir oss en utfordring i forhold til å fremstille riktige COI tall. (Det er likevel mulig å regne ut innavlsgrad på mer enn 5 generasjoner pr enkelt kull, vha "fiktiv stamtavle" funksjonen i Dogweb)

Kalkylene viser at gjennomsnittlig COI % har blitt lavere de senere årene, det er likevel forskjeller mellom rasevariantene uten at vi kan trekke noen konklusjoner på nåværende tidspunkt. COI% for Bruxellois hadde tilsynelatende en sterk økning i 2014 og 2015, uten at vi vet bakgrunnen for dette. Belge har hatt en sterkt fallende COI % mens Petit Brabancon har en noenlunde jevn COI %.

	Belge	Brux	Petit
2005	8,017	6,479	2,862
2006		0,000	0,035
2007	4,765	1,429	2,983
2008	0,000	0,683	1,813
2009	1,417	2,442	1,227
2010	2,226	1,889	0,748
2011	1,098	1,885	0,847
2012	3,071	3,187	0,874
2013	1,432	1,394	1,623
2014	1,320	3,807	2,283
2015	1,153	6,635	2,433

Vi har NKKs anbefaling om COI på max 6,25 som hovedregel. (NKKs generelle anbefaling). Anbefalt øvre grense for gjennomsnittlig innavlsgrad i rasen er 2,5%.

Griffonrasen har en stor ressurs i Jan den Otter i Nederland som sitter med en BreedMate-database med nærmere 55000 individer, han er behjelpelig med testmating og regner ut COI så langt databasen vil ta med individer. Vi ønsker generelt å regne COI over flere slekstledd enn de 5 som DogWeb gir.

Matadoravl

NKK anbefaler at en hund ikke bør ha flere avkom enn tilsvarende 5% av antall registrerte hunder i rasepopulasjonen i en 5års-periode. Se NKKs regler for etisk avl. **Det anbefales å vurdere å anvende både barn og barnebarn etter mye brukte avlsdyr framfor å fortsette med samme hund.** For Griffon vil dette si: 33 avkom pr hund gjennom et helt liv. Et gjennomsnitt for rasene totalt, utregnet etter NKKs metode.

2011 – 2015 totalt antall hunder registrert = 650 hunder

Griffon Belge	90
Griffon Bruxellois	84
Petit Brabançon	476

Hanner og tisper brukt i avl

2005 – 2017 hannhunder - tisper

Griffon Belge	34	25
Griffon Bruxellois	43	36
Petit Brabançon	96	105

I 2016 ble det i norskfødte kull brukt 27 ulike hanner og 32 ulike tisper (samlet for alle rasene).

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

2005-2017 :

Petit Brabançon: 86 stk - Bruxellois: 33 stk - Belge: 23 stk

Nb! En del av disse 3 variantene ”krysspares”, og kan være født i samme kull.

Mål og strategi

Kortsiktig strategi: Det er ikke noe eget mål å øke populasjonen vesentlig. Populasjonen er pr i dag stor nok til å kunne drive en ansvarlig avl ut fra et helseperspektiv. Skal fødselstallene økes må det ikke gå på bekostning av ansvarlig avl.

Langsiktig strategi: Det er ønskelig at en større bredde av populasjonen brukes i avl, for å sikre genpoolen og holde den så vid som mulig. (med andre ord at flest mulig egnede individer deltar i videre avl). Innavlsgraden skal holdes innenfor NKKs anbefaling på 6,25 %. Generelt anbefales å holde innavlsgraden lav.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

Griffon er generelt en sunn og frisk hund, men også i denne rasen opptrer enkelte sykdommer. Noe av det som utpeker seg på statistikken er øyeskader, patellaluksasjon og økt forekomst av urinstein.

Griffon skal være en robust, glad, aktiv, fysisk utholdende og velfungerende hund. Rasen er interessert i mennesker. Griffon skal ha åpne frie luftveier. Pusteproblemer forekommer sjelden, men vi velger å ha fokus på det. Griffon skal ikke ha mye hudfolder rundt snute, og det er viktig at rasen fortsetter slik. Det er en rase som lever lenge, ikke uvanlig med 14-16 år.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

Det er knyttet usikkerhet til eksakt forekomst av helseproblemer for rasen.

Det er i (2015) gjort en uformell survey for å kartlegge helsesituasjonen: Undersøkelsen var nettbasert og 9000 hunder fra flere land deltok (link til rapporten vil finnes tilgjengelig på klubbens nettside når den er ferdig).

Vi har innhentet forsikringsstatistikk fra Agria:

Statistikken er hentet fra den svenske populasjonen i årene 1995 til 2011. Denne er bedre å bruke enn statistikk fra Norge, ettersom den baseres på et mye større antall hunder. Erfaringsmessig er populasjonene i Norge og Sverige nesten helt like.

Statistikken fra Agria har blitt vurdert i sammenheng med informasjon fra Dogweb og de øvrige nordiske kennelklubbenes databaser, for å gi økt sikkerhet. Kommentarer og innspill er innhentet blant annet fra NKKs avlskonsulent/veterinær. I og med at det er snakk om et lite antall hunder blir det misvisende å oppgi eksakte tall på forekomst og økt risiko, da disse tallene varierer mellom de ulike kildene. Det man derimot kan si noe om, er hvilke sykdommer som kommer høyt ut i alle de ulike kildene. Sykdommer som kommer høyt ut i statistikk for alle de tre rasene i flere databaser kan vi anta med relativ stor sikkerhet, faktisk forekommer relativt hyppig hos griffonene (med «griffonene» menes alle de tre rasene).

Generelt kan man si at det ser ut som griffonene er relativt friske raser, som ikke er hos veterinæren verken oftere eller sjeldnere enn gjennomsnittshunden. Som hos de fleste raser er det likevel enkelte problemer de er spesielt utsatt for.

Ulike øyesykdommer kommer høyt ut på statistikken. Det er enkelte tilfeller av de øyesykdommene som typisk oppdages på øyelysning, som for eksempel katarakt, distichiasis og entropion. Forekomsten av disse er ikke veldig høy, men verdt å overvåke. Det virker derimot som det er en høy forekomst av andre øyeproblemer, som hornhinesår, øyebetennelse, bulbusprolaps osv. Disse vil jo også kunne oppdages på øyelysning, selv om det ikke er de sykdommene man i utgangspunktet undersøker for. Slike sykdommer nedarves ikke på samme måte som de «klassiske øyesykdommene» (som ofte forårsakes av en mutasjon i ett enkelt gen), men påvirkes i stedet av mange ulike gener som til sammen påvirker anatomien i hode – og øyeregionen til hunden.

Det ser også ut som det er økt forekomst av urinstein, men her er det behov for mer informasjon. En mini-undersøkelse blant eiere ville vært nyttig. Det er viktig å vite hvilken type urinstein det er snakk om, og om det forekommer mest hos hannhunder eller tisper. Hvis man finner ut mer om dette, vil det være lettere å iverksette tiltak.

Keisersnitt forekommer med økt hyppighet i rasene. I statistikk for rasene ser det ut som griffonene har 5 ganger høyere risiko for keisersnitt enn gjennomsnittshunden. Som tidligere nevnt kan det være misvisende oppgi eksakte tall, ettersom det er få hunder inkludert i materialet, men en relativ risiko på rundt 5 ser vi i Agrias statistikk for både «griffons» og «petit brabancon». Det indikerer en betydelig økt risiko sammenlignet med andre raser.

I tillegg forkommer patellaluksasjon mye oftere hos griffonene en hos «gjennomsnittshunden». Den samme tendensen ser vi hos de aller fleste (alle?) andre raser på under 10 kg også, altså kan man si at det er et «minityrhundproblem» mer enn det er et «griffonproblem». Det er derfor viktig at alle miniatyrhunder patellaundersøkes før avl.

Helseproblemer som kan forekomme i varierende grad

- Øyesykdommer
- Patellaluksasjon
- Trange luftveier/BOAS
- Urinstein
- Syringomyelia (SM) / Chiari-like Malformation, CM, symptomfri, men diagnostisert med MR: Vi har sett av utenlandske beregninger at en relativt stor del av populasjonen har Chiari-like Malformation, CM, og at en del har en grad av Syringomyelia (SM) uten registrerte symptomer. Vi har ikke tall for norsk populasjon, dette er noe av det vi ønsker å gjøre noe med. Dette kan foreløpig kun avdekkes med MR scan.
- Syringomyelia (SM) / Chiari-like Malformation, CM, med symptomer, noe som forekommer sjelden.
- Hofteproblemer (ikke spesifisert i statistikken, men trolig Legg-Perthes)
- "Omvendt nys"
- Kollaps i luftrøret
- Navlebrokk / lyskebrokk
- Hudproblemer / allergier
- Stoffskifteproblemer (sjelden), Cushings sykdom

Det skal aldri avles på hunder med følgende diagnoser/svakheter:

- **Hunder som ikke er funksjonelt friske, altså hunder som har en arvelig lidelse som gir nedsatt livskvalitet og/eller fører til at langvarig medisinerings eller operasjon er nødvendig, inkludert (men ikke begrenset til!):**
- **Hunder som har pusteproblemer/BOAS**
- **Hunder som er diagnostisert med syringomyeli**
- **Hunder som diagnostiseres med patellaluksasjon grad 3, viser symptomer på patellaluksasjon eller må opereres for patellaluksasjon.**
- **Hunder med alvorlig øyesykdom (ved tvil bør man innhente en uttalelse fra en autorisert øyelyser)**

For å redusere/forhindre øvre luftvegsplager bør ein være ekstra nøye med å ikkje avle på hunder med mykje overskuddshud i ansiktet og sjå til at hunden ikkje blir overvektig. Det anbefales heller ikke å avle på hunder med blå fargefeil, ettersom blå farge kan være assosiert med helseproblemer i enkelte raser. Vi fraråder også avl på individer med sammenvokste tredeputer eller haleknekk. Slektninger av hunder med disse hundene kan brukes i avl så lenge de ikke har feilen selv.

Svakheter som ikke bør dobles (altså kan man avle på hunder med disse svakhetene, så lenge man parer med en partner som ikke har samme feil):

- Overskuddshud i ansikt og hode, inkludert hudfold over nese eller under øyne.
- Mye rynker i pannen
- Små navlebrokk (som ikke trenger behandling)
- Ekstra klo på bakbena (ulveklo)
- For stort underbitt
- Større/mer utstående øyne enn snittet for rasen (men er fri for øyesykdom)
- Kortere snute enn snittet for rasen (men fri for pusteproblemer)

Forekomst av reproduksjonsproblemer

Keisersnitt forekommer, og statistikk fra Agria viser at rasen er spesielt utsatt. Det er ikke kjent at rasen har andre reproduksjonsproblemer enn dette. Ved å følge avlsanbefalinger og driver etisk forsvarlig oppdrett, håper vi å redusere sannsynligheten for problemer.

Prioritering

Kartlegge rasens helsetilstand med en større undersøkelse, i henhold til og samarbeid med NMHK og NKKs policy og ønske.

Mål og strategi

Avle for så god helse som mulig for et langt liv uten helseproblemer, og med mål om å opprettholde en så stor genpool som mulig.

- Det er ønskelig å utføre en spørreundersøkelse blant oppdrettere, for å kartlegge eventuelle problemer ved fertilitet, drektighet og fødsel.
- Vi vil gjennomføre en Mini-undersøkelse vedr. forekomst av urinstein, basert på økende forekomst ifølge Agrias statistikk.
- Det vurderes å søke om midler fra NMHK for å gjennomføre en undersøkelse i forhold til SM/CM. Henviser til rasens hjemmeside for pågående arbeid. Vurdere ulike tiltak for å redusere forekomsten av chiari-misdannelse i rasen og forebygge syringomyeli, i samarbeid med blant annet veterinærene i NKKs administrasjon.
- Drive opplysningsarbeid via våre nettsider og andre aktiviteter
- Fremme forslag om krav til kjent patellastatus for registrering av valper i NKK ved årsmøtet 2018.

Dagens Avlsretningslinjer for rasen:

Raseutvalget har bestemt følgende avlsanbefalinger pr april 2015 - revidert april 2017:

- Avlshunder bør sjekkes for patellaluksasjon ved 18-24 måneders alder, og alltid før første paring. Undersøkelsen foretas av en veterinær som har avtale med NKK, slik at diagnosen blir offisiell og resultatet registreres på Dogweb.
- Begge foreldre bør øyelyses før første paring, det anbefales at nyeste øyelysingsattest ikke er eldre enn 1 år ved senere kull. Link til øyelyseres anbefaling ligger på rasens nettside.
- Veterinær bør lytte på hjertet og gjøre en generell helseundersøkelse som resulterer i helseattest før paring, gjerne i forbindelse med årlig vaksinerings.
- Hunder som skal brukes i avl bør delta på minimum 2 offisielle utstillinger med resultat VG eller bedre, for å sikre minimumskvalitet på eksteriør opp mot rasestandard.

Anbefalingene bør igjen revurderes/justeres etter at resultatene for den ønskede store helseundersøkelsen som er vårt overordnede mål er kjent.

Når det kommer nye direktiver fra NKKs nyopprettede Arbeidsgruppe for helse/velferd hos kortsnutede raser på nasjonalt og Nordisk nivå, bør også disse tas med i senere revisjoner.

Før vi bedre har kartlagt forekomsten av patellaluksasjon i rasene, er det vanskelig å vite hvor det er riktig å legge lista mtp. retningslinjer for avl. Det ideelle hadde vært å bruke kun hunder som er helt frie for patellaluksasjon i avl, men det kan være urealistisk å få til på kort sikt.

I samarbeid med veterinær/avlskonsulent i NKK har vi kommet frem til at første delmål er at alle griffoner som brukes i avl skal ha kjent patellastatus registrert på Dogweb. I tillegg må man, i henhold til NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett, utelukke hunder med alvorlig grad, eller som viser symptomer på patellaluksasjon/må opereres.

Når en større andel av griffonene har kjent status registrert på Dogweb kan man deretter lage statistikk på hvor mange som faktisk har patellaluksasjon, og basere avlsanbefalingene på dette. Det bør være et mål at alle avlshunder har kjent patellastatus registrert på Dogweb innen utgangen av 2019. Dette målet søkes nådd gjennom å fremme forslag om krav om kjent patellastatus for registrering av valper i NKK ved Årsmøtet 2018.

Det at resultatet av patellaundersøkelsene publiseres på nett vil i seg selv gi oppdrettere motivasjon til å fokusere på knær, selv uten rigide avlsanbefalinger. Når bedre statistikk på forekomsten av patellaluksasjon i rasene foreligger om et par år, bør retningslinjene for avl evalueres.

Avlsrådet for Griffonrasene (i hht NMHKs regler) tar seg av justeringer av avlsanbefalingene, forslag vil bli lagt frem for Arbeidsutvalg som vil ha uttalerett, medlemmer kan påvirke gjennom deltakelse i klubbens arbeid og spørreundersøkelser/helseundersøkelser. NMHK godkjenner justeringer.

Konklusjon

Vi tar med oss kommentarene og rådene fra NKKs avlskonsulent videre, og er enige i disse betraktninger. Vårt mål er i første omgang å jobbe for å få flere til å teste både patella og øyelysinger hos godkjente veterinærer som har avtale med NKK. Statistikk fra Dogweb og

resultater fra den store helseundersøkelsen vi har som mål å gjennomføre, vil videre gi grunnlag for nye justeringer av våre avlsanbefalinger.

Bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester

Det er ingen krav til jakt- eller bruksprøver på rasen, rasen har heller ikke krav til mentaltesting.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

Rasen har gode bruksegenskaper, men det er ikke mange i Norge som utnytter seg av hundens iboende muligheter, kanskje på grunn av dens størrelse.

Rasen ansees som meget lett lært og kan med fordel anvendes til lydighetsarbeid. Rundt århundreskiftet ble den i Europa ofte sett i sirkustelt som en morsom og oppfinnsom sirkushund.

Enkelte eiere deltar på rally-lydighet og agilitystevner, noe vi anbefaler flere å prøve, siden rasen er meget lærevillig og interessant å jobbe med.

Vi kjenner til individer som går spor og som driver med FlyBall.

Hunden er meget utholdende, sin størrelse til tross. Griffon er en allsidig og meget god familiehund som kan være med på like lange turer som eierne går, så lenge hunden er vant til / trent til å være med.

Noen hunder trives i vann, men de fleste trives best på land, litt avhengig av hva den har vært med på i oppveksten. Mange griffoner bader gjerne på egen hånd hvis anledningen er der i form av f.eks et plaskebasseng.

Mål og strategi

Gjøre bedre kjent rasens iboende bruksegenskaper. Dette gjøres gjennom opplysningsarbeid, bla i NMHKs medlemsblad, klubbens hjemmeside og andre aktiviteter.

Atferd og mentalitet

Atferd

Avbalansert liten hund, våken, stolt og meget knyttet til eieren. Vaktsom, men verken sky eller aggressiv. En Griffon skal være en utadvendt og livlig hund som i det store og hele ikke er redd av seg. Den skal være naturlig avventende ved nye situasjoner og mennesker, men skal raskt overkomme en eventuell mistenksomhet. Den skal ha et høyt selvbilde.

Griffonen tar imot den mosjon den blir tilbudt, den er svært tilpasningsdyktig og er mest av alt glad for å være mest mulig sammen med sin eier og familie. Er hunden vant til å gå lange turer, trives den godt med det, men den klarer seg også med kortere turer.

En griffon som blir overlatt for mye til seg selv blir ulykkelig. I grupper med flere griffoner er det svært sjelden å se aggresjon, de er svært sosiale med sine rasefrender.

Det er ikke uvanlig at griffoneiere har mer enn én, det sies at griffoner er som potetgull; man kan ikke bare ta en, man tar gjerne hele posen.

Evaluering av atferd

Klubben anser ikke rasens temperament som et problem, men enkelte individer kan være for myke mentalt slik at de blir usikre, dette må tas hensyn til i videre avl. Griffon skal være en utadvendt, glad og tillitsfull hund.

Atferd i forhold til rasestandard

Enkelte individer kan fremstå som for myke, redde og sky, hvilket de ikke skal være. Hunden skal føle seg på høyden i de fleste situasjoner og skal heller tendere mot å reagere vel kjekt, enn å være redd og sky og trekke seg unna.

Mål og strategi

De langsiktige målene vil være at vi bestreber oss på å benytte dyr med korrekt temperament i avl, sett i sammenheng med FCIs rasestandard.

Vi har et ønske om å gjøre en profesjonell studie/observasjon av et representativt antall av rasen, for å se på muligheten for å utvikle en mer profesjonell profil for rasen. Målet er å kunne lage en beskrivelse av en typisk Griffon i gemytt, for å kunne gå videre i riktig retning.

Eksteriør

Utseende, anatomi og fysikk

“Liten, intelligent, harmonisk, våken, stolt. Robust, nesten kvadratisk bygget med god benstamme, men samtidig elegante bevegelser og konstruksjon. Tiltrekker seg oppmerksomhet ved sitt nesten menneskelige uttrykk.

Vekten skal ifølge rasestandard være fra 3,6 kg til 6 kg.

Pelstyper og farger:

Griffon Bruxellois, Griffon Belge og Petit Brabançon er forskjellige bare gjennom pels og farge”.

To av rasene (Bruxellois og Belge) er strihårede (definert ved skjegg), mens Petit Brabançon er glatthåret. Bruxellois er alltid rød, eventuelt noe “sotet”, altså røde iblandet sort, såkaldt (melangé, som betyr blanding). Nb! ikke brindle. Belge er sort, sort/tan eller en mellomting av rødt og sort med varierende mønster, annerledes enn sort/tan. Petit Brabançon kan ha alle de nevnte farger.

I NKKs Dogweb registreres disse fargevariantene: Rød: (ren rød og varianter av rød iblandet sort (melangé)), sort: (ren sort og sort med rødskjær), og sort/tan. Når det gjelder registrering av feilfarger som er avvik fra standarden; se avsnitt under, tar vi dette med i videre arbeid med registreringsdata i Dogweb, (etter klubbens seminar i fargegenetikk høst 2017.) Vil forhåpentligvis bli avklart innen neste evaluering av RAS (2018)

Avvik fra standard:

Det forekommer feilfarget griffon, såkalt “dilute”, avblekede farger hvor det sorte pigmentet mangler på nesebrusk, øyekanter, lepper, klør og tredeputer. Variantene som forekommer er brun, rød eller blå fargefeil, alle kan ha tantegninger og er da brun/tan, rød/tan eller blå/tan. De blå variantene ansees å kunne medføre helseproblemer, og bør “lukkes ut” ved å aktivt kartlegge eventuelle bærere ved mistanke/mulighet. Fargefeilene kan enkelt testes med en cheek swab fra kinn-

slimhinnen på dyret som testes. Rød og brun fargefeil, evt med tanmarkeringer, er utenfor standard og skal som hovedregel ikke avles på.

(Vi gjør oppmerksom på at det ikke lenger skal være mulig for raseklubber å søke om å innføre automatisk avlssperre ved registrering av valper med diskvalifiserende farge iflg rasestandarden. Dette i henhold til Nkks nye regler om avlssperre på feilfarge jf. HS-vedtak 149-2016. Det presiseres at det ikke påvirker oppdretters rett til å sette avlssperre på sine egne valper.)

Med tanke på rasens opprinnelse ser man en sjelden gang at det dukker opp en "spanielpels", en mer langhåret versjon med faner og langhårede ører, uten det definerte skjegget som kjennetegner strihårs-variantene.

Daglig stell:

De strihårede variantene har stri terrierpels som må trimmes (nappes) omlag to ganger i året, eller rulleres, det vil si at man napper etter samme modell, men litt og litt slik at hunden aldri er helt nednappet. Såfremt de stripes, røyter de ikke, og strippingen kan lett foretas av eier med litt tålmodighet. De glatthårede har minimale krav til pelspleie, men røyter til gjengjeld på vanlig måte. Mange velger å stusse faner, først og fremst på hale, for å gi et mer velstelt inntrykk.

Øynene: Inkludert i daglig stell er å følge med på at støv/hår/rusk fjernes fra øynene om det legger seg der, for eksempel med en våtserviett eller en fuktig bomullsdott/bomullspad.

Griffon skal ikke ha overskuddshud i ansiktet, men dersom enkelte hunder har folder hvor hud ligger mot hud, er det viktig å holde dette rent og tørt. **Nese:** Enkelte hunder kan ha overskudd av tørr hud på nesebrusken, i de fleste tilfeller er det nok å bløte opp det tørre med fett, leppepomade eller liknende, og fjerne det overflødig med f.eks en våtserviett.

Ørene bør sjekkes jevnlig, særlig om hunden har tunge / lavtsittende ører slik at eventuelt behov for renhold følges opp.

Som med alle miniatyrhunder er det viktig at klørne klippes jevnlig om hunden ikke sliter ned klørne selv.

Overdrevne eksteriørtrekk

Det eksteriørtrekket som i utgangspunktet antas å gi problemer er det brachycephale hodet med underbitt og kort nese. Griffon skal ha et snuteparti, og trenden går i retning av at vi ønsker mer nese og mindre ekstrem stop enn tidligere.

Griffon skal ikke ha løs hud eller hud mot hud i hodet. Rynker i panna eller fold under øyne/over nese er en feil som ikke skal dobles. Øynene skal ikke være utstående, og ørene skal sitte høyt, og skal ikke være store eller tunge.

Griffon skal ha åpne frie luftveier, den er en aktiv og fysisk utholdende og godt fungerende hund. Griffon har normalt ikke problemer med varme, og de fleste oppsøker solflekker og varme steder aktivt.

BSI - BREED SPECIFIC INSTRUCTION

Griffonrasene tilhører FCI-Gruppe 9. Følgende er skrevet om rasen i BSI:

FCI GROUP 9

BSI listed breeds in group 9

The text within inverted commas are quotations from the breed standards.

Belgian Griffon, Brussels Griffon and Small Brabant Griffon

(Griffon Belge, Griffon Bruxellois and Petit Brabançon) – brachycephalic type

Areas of risk are:

1. **Breathing:** Problems caused by insufficient room in throat cavities and/or ribcage and/or pinched nostrils.
2. **Face:** Overly short muzzle can give rise to eye injuries.
3. **Movement:** A deviant pattern of movement with frantic scratching behaviour and signs of unmotivated pain when on leash may indicate a serious neurological disorder, syringomyelia.

Particular attention must be paid to breathing, nose and sound eyes as well as the pattern of movement.

Mål og strategi

Beholde Griffonen så "rasetypisk" som mulig, samtidig som eventuelle helseutfordringer forebygges.

- Utarbeide et dommerkompendium
- Fraråde avl på hunder med fargefeil (blå, rød, brun) eller «spanielpels»

Svakheter som ikke bør dobles (altså kan man avle på hunder med disse svakhetene, så lenge man parer med en partner som ikke har samme feil):

- Overskuddshud i ansikt og hode, inkludert hudfold over nese eller under øyne.
- Mye rynker i pannen
- Små navlebrokk (som ikke trenger behandling)
- Ekstra klo på bakbena (ulveklo)
- For stort underbitt
- Større/mer utstående øyne enn snittet for rasen (men er fri for øyesykdom)
- Kortere snute enn snittet for rasen (men fri for pusteproblemer)

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

- Skaffe større og mer presis oversikt over reelle helseutfordringer for rasen i Norge, samt lage tiltak som skal motvirke de samme utfordringene
- Gjennomføre en spørreundersøkelse blant oppdrettere, for å kartlegge helseutfordringer, samt eventuelle problemer ved fertilitet, drektighet og fødsel.

Plan for videre arbeid i klubben

Et hovedmål for Griffonklubben er å drive opplysningsarbeid blant oppdrettere og valpekjøpere for å sikre best mulig dyrevelferd og fornøydhet blant eiere generelt.

Tiltak for dette:

- Holde våre nettsider oppdatert med info for både oppdrettere, valpekjøpere og interesserte
- Gjøre RAS tilgjengelig på våre nettsider
- Holde oppdretterkurs/seminar for våre medlemmer i samarbeid med NMHK

Et av klubbens satsingsområder er å bevare et godt og åpent miljø både rundt utstillingsringen og i andre sammenhenger, ikke minst ved å arrangere sosiale treff der hvor lokale krefter tar initiativ.

Mere info om klubbens arbeid og aktiviteter vil være tilgjengelig på NMHK-Griffonrasenes hjemmeside: <https://griffon.nmhk.net>